

Районна Прокуратура – гр. Плевен е повдигнала обвинение срещу ***, ЕГН *****, роден на *** г. в с. ***, обл. Ловеч, живущ в с. ***, Община Червен бряг, обл. Плевен, ул. „***“, българин, с българско гражданство, неженен, с начално образование, безработен, осъждан, за извършено престъпление по чл. 235, ал.6, вр. ал.2, вр.ал.1 НК като случаят е маловажен за това, че на 30.11.2023 г. около 12:10 ч. в с. ***, обл. Плевен по ул. „***“ до бившия ***, транспортирал с конски впряг незаконно добит от друго дървен материал – 1.0 пр.куб. м. Дърва за огрев от орех на стойност 120.00 лева.

Представителят на Районна Прокуратура Червен бряг поддържа обвинението. Пледира за наказание „Пробация“ със срок от една година, със задължителна регистрация при условията на чл. 54 НК и 100 часа безвъзмезден труд в полза на обществото за срок от 1 година.

Подсъдимият участва в процеса лично и със служебен защитник - адвокат *** от Плевенска адвокатска колегия, назначен по реда на чл. 94, ал. 3, вр. чл. 94, ал. 1, т. 9 от НПК. Излага доводи за причините за извършване на престъплението поради пълната липса на финансови средства. По искане на подсъдимия и защитника му е проведено съкратено съдебно следствие – хипотеза на чл. 371, т.2 от НПК. Защитникът пледира за наказание „глоба“.

Съдът като прецени събраните в хода на бързото производство гласни и писмени доказателства, взе предвид обясненията на подсъдимия и доводите на страните – поотделно и в тяхната съвкупност прие за установени фактическите обстоятелства изложени в обвинителния акт, а именно:

На 30.11.2023 г. около 12:10 часа свидетелят *** - служител в ЗЖУ-Плевен заедно с колегата си *** изпълнявали служебните си задължения като извършвали обход със служебен автомобил в с. ***, обл. Плевен, тъй като били включени в провеждащо се СПО на територията на РУ гр. Червен бряг. Дватама видели, че пред тях нас се движи конски впряг /кон с каруца/, управляван от възрастен мъж. В каруцата полицаите забелязали дърва. В каруцата имало седнало и младо момче, но се управлявала от възрастен мъж, който държал юздите на коня. Полицаите спрели за проверка конския впряг, натоварен с дърва.

*** се приближили до мъжа, който управлявал каруцата и му поискали документи за проверка. Мъжът им отговорил, че не носи документи. Това бил ***. Последният заявил, че няма документи за дървата и обяснил, че момчето, което е с него му е внук и се казва ***.

Служителите на ЗЖУ-Плевен поискали съдействие от горски стражар. На място дошъл горският стражар *** от Държавно горско стопанство /ДГС/ гр. Плевен. Служителят *** извършил проверка на дървата в каруцата и установил, че същите не са маркирани с контролна горска марка. Горският стражар бил придружаван от полицаи от полицейски участък в с. *** – свидетелят *** Пред полицаите *** заявил, че няма документи за транспортираните дървата. Горският служител измерил дървата пред всички с рулетка и установил, че са 1 пр. куб. м, дърва за огрев от вид дърво орех.

Свидетелят *** съставил Акт за установяване на административно нарушение серия СЗДП № 0003999/30.11.20223 г. по Закона за горите на лицето *** тъй като той управлявал каруцата. *** станал свидетел по акта

заедно с *** Нито ***, нито внукът му са давали никаква информация откъде са дървата в каруцата. *** подписал акта без възражения като намерените дървата не били иззети по технически причини.

В хода на разследването е назначена и изготвена оценителна експертиза, видно от която 1 /един/ пространствен кубически метър дърва от вида „орех“ възлиза на сумата от 120 лева.

Горната фактическа обстановка съдът установи при съвкупната преценка на показанията на свидетелите М. *** Хр. *** дадени в хода на бързото производство ЗМ №371/2023 г. по описа на РУ-Червен бряг, които са последователни, вътрешно непротиворечиви и взаимно допълващи се; обясненията на подсъдимия дадени в хода на съдебното следствие; приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства събрани в хода на досъдебното производство №7870/2023 г. по описа на Районна Прокуратура - Плевен – АУАН серия СЗДП № 0003999/30.11.20223 г. по описа на ТП - ДГС Плевен, справка за съдимост, заключение на експерт по назначена лесотехническа и оценителна експертиза.

Всички тези доказателства взаимно кореспондират помежду си, допълват се и не си противоречат. В своята цялост подкрепят самопризнанието на подсъдимия. Ето защо съдът прие за установени фактическите обстоятелства изложени в обвинителния акт.

Поради горното, настоящият състав намира, че подсъдимият, както от обективна така и от субективна страна е осъществил състав на престъпление по чл. 235, ал. 6, вр. ал. 2, вр. ал. 1 от НК, квалификацията по ал. 6 се определя от заключението на вещото лице, съгласно която пазарната стойност на транспортираните дърва от вида „орех“ към момента на извършване на деянието е в размер на 120.00 лева.

От обективна страна на 31.11.2023 г. с деяние изразено в действие, в с. *** подсъдимият *** транспортирал .0 пр./куб.м. дърва от вида „орех“, незаконно добити от друго, без да има редовно разрешително за това – престъпление по чл. 235, ал.2, вр. с ал.1 от НК, като стойността на същите, както беше изложено по-горе определя случая като маловажен и квалифицира по ал.6 вр. с ал.2, вр. с ал.1 на чл. 235 от НК.

Съдът прие, че се касае за маловажен случай, с оглед незначителността на вредните последици от деянието - стойността на предмета на престъплението – 120.00 лева, значително под размера на минималната работна заплата, установена за страната, признанието и критичността от страна на подсъдимия към извършеното. Всичко това навежда на извода, че извършеното от подсъдимия престъпление представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

От субективна страна деянието е извършено при пряк умисъл с ясни представи със знанието на подсъдимия за обществената опасност на деянието и неговите обществено опасни последици, като искал настъпването им. Това се установява от обясненията на подсъдимия и цялостното му поведение при установяване на деянието от свидетелите полицейски служители и от служителя от ДГС гр. Плевен. Подсъдимият съзнавал, че извършеното от него съставлява престъпление, но въпреки това мотивиран от обективни

обстоятелства /липсата на каквито и да било доходи и средства за препитание / извършил същото престъпление.

При определяне на наказанието, което следва да се наложи на подсъдимия, съдът се ръководи от разпоредбата на чл. 36 НК, относно целите на наказанието, съобрази предвидените от закона наказания за престъплението по чл. 235, ал.1 НК - лишаване от свобода до една година или пробация, или глоба от 100 до 300 лева, както и императивната разпоредба на чл. 373, ал.2 НПК, според която норма, в случаите по чл. 372, ал.4 от НПК, какъвто е настоящият, при постановяване на осъдителна присъда, съдът определя наказанието при условията на чл. 58а НК.

Съдът установи едновременно наличие на условията по чл. 58а, ал.1-ал.3 НК и условията на чл. 55 НК. При определяне на наказанието на подсъдимия *** и след задължителното приложение на чл. 58а НК във вр. с ал. 4 НК, с оглед алтернативно предвидените наказания в чл. 235, ал.6 НК, съдът отчете обществената опасност на конкретното деяние, която е сравнително ниска, стойността на предмета на престъплението – 120.00 лева, която е значително под размера на минималната работна заплата, установена за страната, причините за извършването на деянието - тежкото материално състояние на ***, личността му и незачитането на правилата за транспортиране на дървен материал по ЗГ и ППЗГ, смекчаващите вината обстоятелства - искрено съжаление за извършеното, както и отегчаващите такива - съдебното му минало, настоящият състав, намира че са налице многобройни смекчаващи отговорността на подсъдимия *** обстоятелства, при които и най-лекото предвидено в закона наказание за това престъпление би се оказало несъразмерно тежко и при условията на чл. 58а ал.4 от НК, съдът прие, че разпоредбите на чл. 55 от НК са по-благоприятни за дееца.

Поради изложеното на *** следва да бъде определено наказание „Пробация“, което при приложение на разпоредбата на чл. 55, ал.1, т.2 б."в" от НК съдът заменя с „Глоба“ в размер на 300.00 /триста/ лева, което наказание по вид и размер е в състояние в пълна мяра да постигне целите на наказанието вр. чл. 36 НК - да се поправи и превъзпита подсъдимият към спазване на законите, да се въздейства предупредително-възпитащо върху него, както и предупредително и възпитателно върху другите членове на обществото.

При този изход на делото на основание чл. 189, ал.3 от НПК съдът осъди подсъдимия ***, ЕГН *****, роден на *** г. в с. ***, обл. Ловеч, живущ в с. ***, Община Червен бряг, обл. Плевен, ул. „***, българин, с българско гражданство, неженен, с начално образование, безработен, осъждан, да заплати по сметка ОД на МВР гр. Плевен разноски за вещо лице в размер на 70.20 лева.

Предметът на престъплението не е иззет и с оглед на това същият не може да бъде отнет в полза на Държавата. Съгласно задължителната разпоредба на чл. 235, ал.7 от НК, в този случай следва да се присъди паричната му равностойност, поради което с присъдата си съдът на основание чл. 235, ал.7 от НК, осъжда подсъдимият да заплати равностойността на предмета на престъплението в полза на Държавата по сметка на ДГС- гр. Плевен, в размер на 120 /сто и двадесет/ лева.

По изложените съображения, съдът постанови присъдата си.

На основание чл. 309, ал.1 от НПК, съобразявайки наложеното наказание на подсъдимия и с оглед събраните по делото доказателства относно обществената опасност на деянието и дееца, съдът отмени взетата спрямо него мярка за неотклонение „Подписка“.